

“Ποτέ με θυμό μη ζητάτε να διορθώνεσθε, διότι πειρασμός τον πειρασμό δεν βγάζει”

[/ Αγιορείτικα](#)

Γέροντας Ιωσήφ Ησυχαστής († 1959)

Γράφεις για το θυμό στην καρδιά του ανόητου. Ο θυμός από μόνος του, είναι φυσικός. Όπως τα νεύρα στο σώμα. Είναι και αυτός νεύρο ψυχής. Και οφείλει να τον μεταχειρίζεται ο καθένας εναντίον των δαιμόνων, ανθρώπων αιρετικών, και σε όσους τον εμποδίζουν από το δρόμο του Θεού. Εάν δε θυμώνεις κατά των ομοψύχων αδελφών ή γίνεσαι έκτος εαυτού, χαλάς τα έργα των χεριών σου, γνώριζε ότι πάσχεις από κενοδοξία και κάνεις παράχρηση του νεύρου της ψυχής. Απαλλάσσεσαι δε με την αγάπη προς όλους και την αληθινή ταπεινώση.

Γι' αυτό, όταν σου έλθει θυμός κλείσε το στόμα δυνατά και μη μιλήσεις σ' αυτόν που σε βρίζει ή σε ατιμάζει ή σε ελέγχει ή με πολλούς τρόπους και χωρίς λόγο σε πειράζει.

Και αυτός σαν το φίδι θα στρίψει μέσα στην καρδιά, θα ανέβει μέχρι το λαιμό, και αφού δεν θα του δώσεις διέξοδο θα πνιγεί και θα σκάσει. Και, όταν αυτό

επαναληφθεί λίγες φορές, θα λιγοστεύει και θα πάψει τελείως.

Επειδή ο άνθρωπος είναι πλασμένος λογικός και ήμερος, διορθώνεται ασυγκρίτως καλύτερα με την αγάπη και τον ήμερο τρόπο, παρά με το θυμό και τη αγριότητα.

Αυτό το βρήκα και εγώ μετά από πολλή και μεγάλη δοκιμασία. Με το καλό και με την αγάπη μπορείς να κάνεις πολλούς να ημερέψουν, Και αν κανείς είναι καλοπροαίρετος, τον κάνεις γρήγορα να συμμορφωθεί, να γίνει Άγγελος του Θεού.

Λοιπόν αυτό λέω σε σένα και σε όλους. Ποτέ με θυμό μη ζητάτε να διορθώνεσθε, διότι πειρασμός τον πειρασμό δεν βγάζει· αλλά με ταπείνωση και αγάπη ειλικρινή. Όταν βλέπεις ότι υπάρχει θυμός, άφησε προς στιγμήν την διόρθωση. Και όταν δεις ότι πέρασε ο θυμός και ήλθε ειρήνη και λειτουργεί χωρίς πάθος η διάκριση, τότε λες τα ωφέλιμα.

Ποτέ δεν είδα εγώ να γίνει διόρθωση με θυμό, αλλά πάντοτε με αγάπη. Τότε και ο νουθετούμενος θυσιάζεται. Λοιπόν έτσι να κάνετε. Πάρε παράδειγμα από τον ίδιο τον εαυτό σου. Πότε ημερεύεις; Με τις ύβρεις, ή με την αγάπη;

Και δεν θαυμάζεις τον λόγο που λέγει εκείνος ο Άγιος στο Γεροντικό «ότι ο θυμώδης και οργίλος άνθρωπος, και νεκρόν ακόμη εάν αναστήσει, δεν είναι δεκτός στη Βασιλεία του Θεού»!

Λες ότι σέβεσαι τους λόγους μου. Δοκίμασε λοιπόν εάν αληθεύει αυτό, να κάνεις αυτά που σου γράφω. Πνίξε το πάθος, όταν έλθει να σε πνίξει αυτό. Κράτα το φίδι μέσα κλειστό μια και δύο και πολλές φορές, και αμέσως θα βρεις το δρόμο της χαράς και της νίκης. Και τότε θα ενεργήσουν αμέσως οι προσευχές που κάμνω για σένα. Και αφού νικηθεί η μητέρα, καταπίπτει όλο το σμήνος των θυγατέρων, που γεννά ο θυμός.

Διότι τα κύρια πάθη, που γεννούν όλα τα άλλα, είναι θυμός και επιθυμία,

Λοιπόν, πνίξε με όλη σου τη δύναμη το θυμό, κάθε στιγμή που θα κινηθεί, και θα τον βρεις την επομένη φορά πιο ασθενέστερο. Και πάλιν εξακολούθησε να τον κτυπάς και να του κόβεις το κεφάλι -όταν τον δεις να σηκώνει κεφάλι· και σε λίγο θα δημιουργηθεί η αταραξία που είναι ο καρπός της μακροθυμίας. Μετά ακολουθεί ειρήνη και χάρις, και όλα τα άλλα αγαθά.

Αντιστάσου λοιπόν με αντίρρηση. Μην αφήνεις τους λογισμούς να εισέρχονται, αλλά πολέμησε με την προσευχή. Πολέμησε με ανδρεία και όχι με χαινότητα. Και αμέσως παραλύουν. Και κάνοντας έτσι θα ανθήσει το άνθος της καθαρότητας και αγνείας, και θα χαίρεται η ψυχή σου χαρά ανεκλάλητη και θα έχεις πληροφορία ότι

από τώρα σου ετοιμάσθηκε τόπος της αναπαύσεως.

(«Έκφρασις Μοναχικής εμπειρίας», εκδ, Ι.Μ.Φιλοθέου, Άγ. Όρος -αποσπάσματα σε νεοελληνική απόδοση)

Πηγή: vatopedi.gr